

4. 7 jüngrit (Johannese 21:1–22). Jeesus ilmus Galilea mere ääres oma seitsmele esmalt kutsutud jüngrile, kes olid terve öö edutult püüdnud kala. Need olid Sebedeuse pojad Siimon Peetrus, Toomas, Naatanael ja peale nende veel kaks jüngrit. Jeesus kutsus neid uuesti võrku heitma ja nad tõmbasid kaldale võrgu, mis oli täis suuri kalu, neid oli 153. Ja Jeesus sõi nendega.

5. Rohkem kui 500 usuvenda. Suurima arvu pealtnägijaid, kes nägid samaaegselt ülestõusnud Jeesust Kristust, teatab apostel Paulus esimeses kirjas korintlastele (15:6): „*Pärast Ta ilmus ühekorraga rohkem kui viiesajale vennale, kellest suurem hulk veel praegugi on elus, aga mõned on läinud magama*“.

6. Pärast oma taevaminekut ilmutas ülestõusnud Jeesus end ka palju kordi inimestele. Stefanos, kes seisis kindlalt usus, mille eest ta kividega loobiti, sai võimaluse näha maa pealt taevast ja seal Jeesust Kristust: „*Stefanos... vaatas üksisilmi taeva poole ja nägi Jumala auhiilgust ning Jeesust seisvat Jumala paremal poolel, ja ta ütles: „Ennäe! Ma näen taevad lahti olevat ja Inimese Poja seisvat Jumala paremal poolel!*“ (Apostlite teod 7:55,56).

Silmapaistvad ajaloolased tunnistasid Jeesuse Kristuse ülestõusmist tõestatud ajalooliseks faktiks. Kuulus teadlane, kolmekõitelse teose “Rooma ajalugu” autor, professor Thomas Arnold (1795–1842), kes juhtis Oxfordi ülikooli uusajaloo osakonda, kirjutas: “Ma ei tea ühtegi teist fakti inimkonna ajaloos, mida kinnitaksid põhjaliku uurimise korral allikad ja dokumendid rohkem kui seda sündmust, mille Jumal meile andis. Nimelt, et Jeesus Kristus suri ja siis tõusis surnuist üles. Isegi selline skeptik nagu kuulus Saksa laulukirjanik Wolf Biermann (s. 1936) nimetas Jeesuse Kristuse ülestõusmist „*kõige usaldusväärsemaks valuutaks lootuste turul*“.

Mida Jeesuse Kristuse ülestõusmine meie jaoks tähendab?

1. Tõestus, et Piibel – Jumala Sõna – on tõde. Kristuse ülestõusmisega täitusid kõik Vana Testamendi prohvetlikud

© RomoloTavani - iStockphoto.com

kuulutused Tema ülestõusmise kohta. Nii ennustati prohvet Jesaja raamatus (53:8,9,11), millist surma Jeesus Kristus sureb, millisesse hauda Ta maetakse ja et Ta tõuseb üles: „*Sest Ta lõigati ära elavate maalt; mu rahva üleastumise pärast tabas Teda surm! Temale anti haud õelate juure, kurjategijate juurde, kui Ta suri, kuigi Ta ei olnud ülekohut teinud ega olnud pettust Ta suus!... Pärast oma hingeavaa saab Ta seda näha ja rahuldust tunda*“. Piibel on ainus raamat inimkonna ajaloos, mis kannab jumalikku tõe pitserit, mida veenvalt demonstreerib uus prohvetlik-matemaatiline tõestusmeetod.²

2. Tänu Jeesuse Kristuse ülestõusmisele tunnistas Jumal oma Poja Kolgatal toodud ohvri. Meie head teod ega ükski religioon ei saa meie patte lunastada. Ainult Jeesuse Kristuse kallid veri, mis valati Kolgata ristil, on ainus tõhus päästevahend, mis vabastab patust (1. Peetruse 1:19).

² Piibli 3268 juba täitunud prohvetiennustuse põhjal on võimalik matemaatilisi arvutusi kasutades tõestada selle tõesust. Oletus, et nii suur hulk ettekuulutusi võiks täituda juhuslikult (need, mille täitumise taga ei ole Jumal), saab kergesti ümber lükata. Kuna selle arvutuslik tõenäosus on 1,7 x 10-984, Piibli tõe prohvetlik-matemaatilisest tõestusest lähemalt: Werner Gitt, Sest nii on kirjutatud, lk 167-209, CLV, 2012. Tõlk. Alfira Vaye; toim. Valentina Bessonova.

Werner Gitt, teave – der Schlüssel zum Leben. Bielefeld, CLV, 6. erweiterte Auflage, 2018, S. 301-314 (saksa), (PDF versioon: <https://wernergitt.de/information>).

Werner Gitt, ilma vabanduseta, loomise raamat Publishers, Atlanta, 2011, 210-219 [ISBN 978-1-921643-41-5 (inglise).

3. Jeesuse Kristuse ülestõusmine on meie ülestõusmise alus ja garantii, et ka meie saame Tema kaudu igavese elu, nagu Ta on lubanud: „*Mina olen ülestõusmine ja elu; kes Minusse usub, see elab, isegi kui ta sureb; ja kes elab ja usub Minusse, see ei sure iial*“ (Johannese 11:25–26).

4. Jeesuse ülestõusmine on meie päästva usu nurgakivi: ilma ülestõusmise faktita on kõik päästeuudised ja kuulutused oleksid asjatud. „*Aga kui Kristust ei ole äratatud, siis on teie usk tühine ja te olete alles oma pattude sees*.“ (1Kr 15:17). Ühel päeval esitas moslem, kellega arutasime pikalt usuküsimusi, mulle otsekohese küsimuse: „*Kui kellegi õnnestuks sulle tõestada, et Jeesus Kristus ei tõusnud üles, mis siis juhtuks sinu usuga? Kas see kukuks kokku?*“ Vastasin selgelt ja ühemõtteliselt: „*Jah!*“ Kui Jeesus Kristus ei oleks üles tõusnud, siis käiksid miljonid inimesed vale teed, siis oleks kõik jumalateenistused ja palved asjatud. Kõik lootused pääseda Jumala riiki oleks mõttetud. Kõigi Jeesuse Kristuse nimel surnud märtrite surm oleks asjatu. Siis oleksime endiselt oma pattudes ja seetõttu Jumalast eraldatud. **Aga Jeesus Kristus on üles tõusnud!** Seetõttu ei ole ükski jutlus ega ükski jumalateenistus Kristuse nimel asjatu. Usk Kristusesse päästab – see on täiesti kindel!

5. Surm on võidetud. Igaüks, kes usub Jeesusesse Kristusesse, on lõpuks surma probleemist vabastatud. Apostel Paulus kirjutab esimeses kirjas korintlastele

(15:54,55,57) Kristuse võidust surma üle: „*Surm on neelatud võidusse! Surm, kus on sinu võit? Surm, kus on sinu astel? Aga tänu olgu Jumalale, kes on andnud meile võidu meie Issanda Jeesuse Kristuse läbi!*“

6. Ülestõusmise faktiga näitas Jumal meile reaalsust, mis ulatub palju kaugemale meie ettekujutustest ruumist ja ajast. Meie kolmemõõtmeline maailm ei ole kogu reaalsus. Jeesus Kristus tõestas meile igaviku olemasolu.

Mida tähendab Jeesuse Kristuse ülestõusmine Sinu jaoks, kallid lugeja?

Igaüks, kes pöördub palves Jeesuse poole, kahetseb Tema ees oma patte ja usaldab oma elu Tema kätte, vabaneb pattudest ja saab igavese elu kingituse. Jeesus Kristus töötab kindlalt, et Ta ei lükka tagasi kedagi, kes Tema juurde tuleb: „*Kes Minu juurde tuleb, seda Ma ei lükka välja*“ (Johannese 6:37). Taevariiki ei ole muud teed kui Jeesuse Kristuse kaudu (Apostlite teod 4:12). Hoia kinni igavest elust, milleks oled kutsutud ka Sina (1. Timoteosele 6:12)!

Professor, tehnikateaduste doktor
Werner Gitt

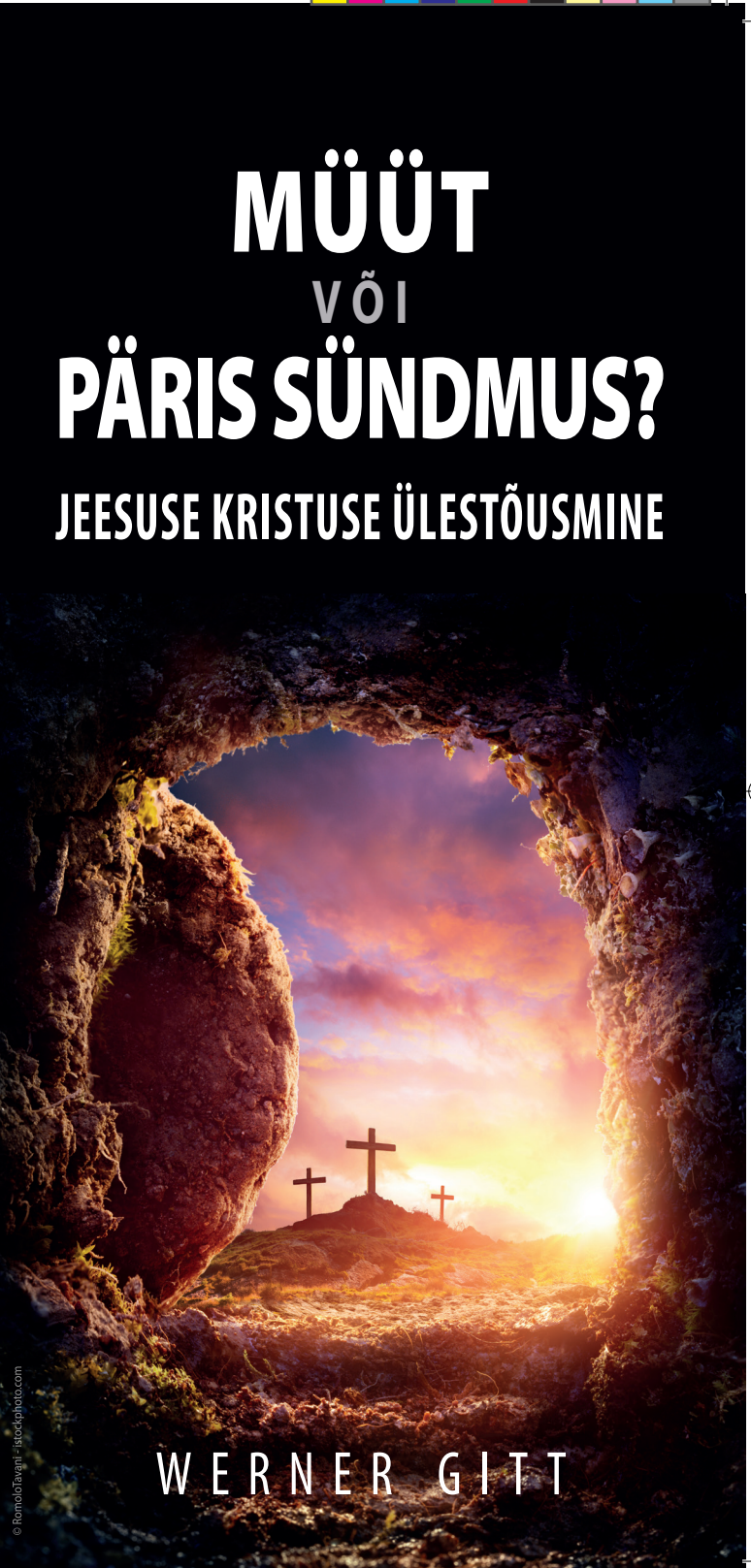

Title of the original German edition: Wahn oder Wirklichkeit? Die Auferstehung Jesu Christi
Author's website: wernergitt.com

Publisher: Bruderhand-Medien
Am Hofe 2, 29342 Wienhausen, Germany
E-Mail: info@bruderhand.de; Homepage: bruderhand.de

Nr. 137-59 – Estnisch/Estonian – 1st edition 2026

© RomoloTavani - iStockphoto.com

WERNER GITT

MÜÜT VÕI PÄRIS SÜNDMUS

JEESUSE KRISTUSE ÜLESTÕUSMINE

Milline oli maailma ajaloo kõige olulisem sündmus?

Kas selleks oli maailma esimese arvuti loomine aastal 1941. Konrad Zuse (1910–1995) poolt? Või oli selleks Ameerika avastamine *Christopher Columbuse* (1451–1506) poolt aastal 1492. Või oli ajaloo kõige olulisemaks sündmuseks *Neil Armstrongi* (1930–2012) esimesed sammud Kuu pinnal? Ta oli esimene inimene, kes astus Kuu pinnale. Sõnad, mida ta tol hetkel ütles, olid: „*See on üks väike samm inimese jaoks, kuid suur samm inimkonna jaoks.*“

Kõigil ülaltoodud sündmustel on suur tähtsus, kuid neid ei saa võrrelda sündmusega, mida me nüüd tahame kajastada. See on Jeesuse Kristuse ülestõusmine surnuist! See sündmus on oluline iga inimese jaoks siin Maa peal. Analoogiliselt Neil Armstrongi väitega võime öelda: Ülestõusmine oli suurim samm, läbimurre kogu inimkonnale, aga ka sündmus, milles kaheldi kõige rohkem.

Kriitilised vastuväited ülestõusmisele

Läbi kristluse ajaloo on aeg-ajalt ilmunud inimesi, kes on väljendanud kahtlust surnuist ülestõusmise tões. Näitena toon siin viis sedalaadi kriitilist vastuväidet.

1. Saduserid. Jeesus Kristus pidi vastama küsimustele surnuist ülestõusmise kohta. Ühel päeval lähenesid Talle inimesed, kes ei uskunud ülestõusmisesse. Nad küsisid Jeesuselt ühe nende arvates keerulise küsimuse (Matteuse 22:23–33). Nad tuginesid Moosese seadusele, mille kohaselt naine, kellel ei olnud oma surnud mehelt lapsi, sai järgmise vanema venna naiseks. Nüüd nad küsisid Jeesuselt: Kui sel viisil abielluksid seitse venda üksteise järel sama naisega ja pärast neid sureb ka naine, siis kelle naiseks ta saab ülestõusmises? Aga Jeesus ütles: „*Ülestõusmises ei võeta naise ega minda mehele.*“ Jeesus ise esitas neile küsimuse, et panna proovile nende arusaamist, viidates Jumala sõnadele Moosese raamatus: „*Mina olen Aabrahami Jumal, Iisaki Jumal ja Jaakobi Jumal.*“ Aga Aabraham, Iisak ja Jaakob surid! „*Jumal ei ole surnute, vaid elavate Jumal!*“ (Matteuse 22:32), seetõttu peavad nad kõik surnuist üles tõusma.

2. Martin Heidegger (1889–1976) – kuulus saksa filosoof, kes käsitles ülestõusmist mitte usupositsioonilt, kuid jõudis siiski olulise järelduseni: „*Kui Jeesus Naatsaretlane tõusis surnuist üles, siis kõik meie loodusteaduslikud teadmised on vaid esialgsed.*“ Ta tegi kindla järelduse: Kui on tõesti tõsi, et Jeesus Naatsaretist tõusis surnuist üles, siis me oleme oma loodusteadusliku mõtlemisega seadnud endale põhjendamatu piiri.

3. Rudolf Augstein (1923–2003) – meie aja üks kuulsamaid ja mõjukamaid saksa ajakirjanikke, Saksamaa suurima ajakirja Der Spiegel asutaja. Vahetult enne tema surma küsiti temalt: „*Kas sa usud Jumalat?*“, mille peale ta vastas: „*Ei, ... ma ei usu kellegi surnuist ülestõusmist ja seetõttu ei tohiks ma olla kõige muu pärast hämmingus. Kui ma olen läinud, siis mind enam ei ole!*“ Milline saatuslik pettekujutelm!

4. Pastor sunnitud jutlustama. Kord enne ülestõusmispühi sattusin vestlusesse pastoriga. Ta ütles mulle, et kui saabub ülestõusmispühade jutluse aeg, on ta „hädas“, sest ta on sunnitud jutlustama omast jõust. Tema, pastor, ei uskunud Kristuse ülestõusmisse.

5. Saksa nädalaleht “Die Zeit” (aeg). Oma ülestõusmispühadele pühendatud väljaandes (nr 16, 8. aprill 2009) kirjutas ajaleht esimesele leheküljele järgmise pealkirja: „*Maailma*

kõige uskumatum lugu“ – miski ei kõla uskumatumalt kui lugu Jeesuse ülestõusmisest!

Ülestõusmise pealtnägijad

Jumal oleks võinud ühe oma prohveti kaudu meile kuulutada: „Jeesuse ülestõusmine on toimunud! Ma andsin Talle elu tagasi.“ Kuid see oleks meis tekitanud veelgi rohkem kahtlusi, kui see tegelikult tekitas. Jumal käitus teisiti. Jeesus Kristus ise edastab oma ülestõusmist mitte sõnadega, vaid oma ilmutamisega erinevates kohtades ja erinevates olukordades.¹

Uus Testament sisaldab 15 näidet pealtnägijate kohta, kes nägid ülestõusnud, elavat Jeesust Kristust:

1. **Maarja Magdaleena** (Johannese 20:11–18)
2. **Kaks naist haua juures** (Matteuse 28:9)
3. **Kaks Jeesuse jüngrit teel Emmause poole** (Luuka 24:13–35)
4. **Apostel Peetrus** (Luuka 24:34; 1. Korintlastele 15:5)
5. **Kümme Jeesuse jüngrit ülestõusmispühal, kui Toomast ei olnud nende juures.** (Johannese 20:19)
6. **11 jüngrit, sealhulgas Toomas** (Johannese 20:26)
7. **7 jüngrit Tiberiase mere ääres** (Johannese 21:1–22)

¹ W. Gitti artikkel „Jeesus Kristus, ruumi ja aja Issand“ uurib seda nähtust ja muid sellega seotud küsimusi: „Kus on Jumal ja miks meie Teda ei näe?“, „Püibli ruumimootmed“. Laadige alla PDF-vormingus: <https://wernergitt.com>

8. **11 jüngrit Galilea mäel** (Matteuse 28:16–20)
9. **12 jüngrit: kõigepealt Keefas, siis ülejäänud** (1. Korintlastele 15:5)
10. 500 **usuvenda** (1. Korintlastele 15:6)
11. **Jaakobus**, Issanda vend (1. Korintlastele 15:7)
12. **Kõik Apostlid** (1. Korintlastele 15:7; Markuse 16:19–20; Luuka 24:50–53; Apostlite teod 1:3–12,26)
13. **Stefanos** pärast Issanda taevaminekut (Apostlite teod 7:55–56)
14. **Apostel Paulus** pärast Issanda taevaminekut: Damaskuses, meelearanduse ajal (Apostlite teod 9:3–5), templis (Apostlite teod 22:17–21), Kaisarea vanglas (Apostlite teod 23:11)
15. **Apostel Johannes** pärast Issanda taevaminekut (Ilmutuse 1:12–20).

Kommenteerime siin mitmeid pealtnägijate tunnistusi.

1. Maarja Magdaleena (Johannese 20:1–18). Ülestõusmispüha hommikul läks ta Jeesuse Kristuse haua juurde. Aias koopa lähedal, kus asus Jeesuse haud, oli ta nähtust pärast nii ehmunud, et pisarad jooksid tema silmist: Kes veeretask minema raske kivi, mis sulges koopa sissepääsu? Hirm haaras teda ja ta jooksis majja, kus viibisid Jeesuse jüngrid Peetrus ja Johannes, et neile sellest rääkida. Mõlemad jooksid kohe haua juurde. Jooksmisest hingeldav Johannes jõudis esimesena koopasse. Ta vaatas sinna sisse ja nägi, et see oli tühi ja seal olid ainult surilinalad, millesse Jeesuse ihu oli varem mähitud. Sisse ta aga ei läinud. Talle järele tulnud Peetrus astus koopasse. Maarja Magdaleena ise jäi neist kaugele maha. Kui ta hauale lähenes, polnud Peetrust ja Johannest enam seal. Koopasse sisenedes veendus Maarja Magdaleena, et haud on tühi. Äkki nägi ta seal, kus Jeesuse surnukeha oli varem lamanud, kahte säravas valges rüüdes inglit, ühte istumas peatsis ja teist jalutsis. Nad küsisid temalt: „*Miks sa nutad?*“ Ta vastas nuttes: „*Nad on mu Issanda ära viinud ja ma ei tea, kuhu nad Ta on pannud*“ (Johannese 20:13).

Ümber pöörates nägi ta enda selja taga seisvat meest ja arvas, et see on aednik. Ta küsis temalt: „*Naine, miks sa nutad? Keda sa otsid?*“ (Johannese 20:15). Alguses ei

tundnud ta ka Tema häält ära ja tahtis Temalt teada: „*Isand, kui sina Ta oled ära kandnud, siis ütle mulle, kuhu sa Ta oled pannud, ja mina toon Ta ära!*“ Vastuseks kutsus Ta teda nimepidi: „*Maarja!*“ Tema süda puperdas: keegi pole teda kunagi kutsunud nii, nagu Tema, nii õrnuse ja armastusega hääles! Alles siis sai ta aru, kes tema ees seisis. See oli Jeesus Kristus, kes tõusis surnuist üles. Seega sai Maarja Magdaleena Jeesuse Kristuse ülestõusmise esimeseks tunnistajaks.

2. Kaks Jeesuse jüngrit teel Emmausesse (Luuka 24:13–31). Nad kohtusid teel Jeruusalemmast Emmausesse ülestõusnud Kristusega. Temaga koos teekonda jätkates ja nendel päevadel Jeruusalemmas juhtunu üle arutledes ei saanud nad kohe aru, kes oli nendega ja kes oli see, kes selgitas neile Kristuse kannatuste tähendust, mida prohvetid pühakirjas ennustasid. Nad tundsid Ta ära, kui nad Temaga koos sõid ja kui Ta murdis neile leiba.

3. 11 jüngrit, sealhulgas Toomas (Johannese 20:26–28). Kaheksa päeva pärast ülestõusmist ilmus Jeesus Kristus taas oma jüngrite ette, seekord oli Toomas nendega. Toomase kahtluste hajutamiseks lubas Jeesus tal oma haavu puudutada: „*Pane sõrm siia ja vaata Minu käsi, ja siruta oma käsi siia ja pista see minu küljesse; ja ära ole uskmatu, vaid usklik!*“ Toomas vastas talle: „*Minu Issand ja mu Jumal!*“ Ta võttis Jeesuse Kristuse oma Jumalaks.

